

CENTRE GERIÀTRIC EL AMANECER

La primera iniciativa empresarial de la Marina Fernández va ser als vint-i-tres anys, quan ja vivia a Catalunya. Ella és nascuda a Tarifa, a la província de Cádiz, però de ben jove es va traslladar aquí per establir-s'hi de forma definitiva. Juntament amb qui llavors era el seu marit van posar un restaurant que només va tenir un any de vida. Aquell primer negoci, però, va permetre a la Marina adquirir algunes experiències clau per al seu futur professional. De primer va familiaritzar-se amb certes qüestions relatives al món empresarial; per altra banda, també va perdre la por a obrir un negoci pel seu compte.

Va ser després de posar fi al seu matrimoni que va decidir compaginar la vocació que sentia per cuidar gent gran amb la d'empresària. Anteriorment a l'obertura del Centre Geriàtric El Amanecer, empresa que avui regenta, ja havia estat en contacte amb el sector de l'atenció als avis com a treballadora. D'aquella experiència laboral n'havia tret per conclusió que l'enfocament de molts dels centres geriàtrics que coneixia erraven en el seu plantejament.

"D'alguns llocs on vaig treballar –recorda la Marina– em desagradava sobretot la manca de temps per dedicar-se a l'atenció personal als avis. Si bé funcionaven correctament com a servei, en la part que en podríem anomenar d'hostaleria, jo sentia que calia aprofundir en la relació humana amb els avis, preguntar-los què els agradava i què no i donar-los el que volien en la mesura del que fos possible."

Quan va reunir prou diners, es va llançar a desenvolupar el seu propi model de servei a la gent gran, per aplicar-hi les seves idees. Ara com ara El Amanecer té només vuit àvies, tot dones. Són poques persones per atendre i poden rebre un tracte molt complet. De fet, considerant que hi treballen sis persones, gairebé hi ha un treballador per interna.

La Marina considera que la gent gran que acut a un centre geriàtric té necessitats diferents, en molts sentits: **"Davant la impossibilitat de disposar de prou infraestructura, és millor limitar el perfil del client i atendre'l adequadament. El nostre centre és força petit i no podem tenir-lo a punt per servir a àvies i avis amb qualsevol tipus de problema."**

Aquest geriàtric es troba al centre de la ciutat de Barcelona i selecciona les seves clientes en funció de la proximitat amb el seu punt de residència habitual abans d'ingressar a El Amanecer: **"Generalment sempre són persones del barri, perquè pensem que treure algú de la seva zona per posar-lo en un geriàtric aliè al seu entorn és una mica cruel. D'aquesta manera, la persona té més oportunitats de seguir obert a l'exterior. Els amics la podran visitar més, la família també hi tindrà més accés... És una forma de trencar menys amb la vida que portava abans, i que el canvi sigui més suau."**

Quan entra una persona nova al centre, l'equip del qual s'ha envoltat la Marina comença un pla d'atenció a la clienta consistent a estudiar la vida que ha portat fins llavors. Partint d'aquestes dades, tracten de donar-li el que més s'acosti a les seves necessitats. Preocupar-se de mobilitzar-la i fer-li una teràpia, perquè no caigui en la depressió que

comporta aquest canvi de manera natural és el més important, en la primera fase d'adaptació al centre.

La Marina explica que la gent gran del centre hi arriba perquè la família, en un moment donat, es troba que no té una altra opció i no les pot cuidar com mereixen al seu domicili. Per norma general, la família ho passa malament i se sent una mica culpable de la situació: **"Hem de fer de psicòlegs amb els familiars. Tenen sentiment de culpabilitat i fins que no veuen que les àvies estan bé i a gust no es comencen a tranquil·litzar. Al principi els costa venir a visitar-les perquè tenen por de com reaccionarà l'àvia amb ells."**

Un aspecte original i que diu molt en favor de la filosofia de El Amanecer és que el mateix equip que dirigeix el centre s'autoimposa un control de qualitat del seu servei. Així, periòdicament es preocupen de distribuir entre els familiars de les àvies un qüestionari per tal que aquests donin la seva opinió sobre el funcionament del centre.

La qualitat d'aquest geriàtric, segons el parer de la seva màxima responsable, es fonamenta en els serveis d'atenció per damunt de l'aspecte material de les instal·lacions. La cura de les àvies en general, els metges, l'infermeria, la prevenció..., són punts que tenen molt ben coberts i són considerats els més importants. **"Hi ha llocs on donen molta importància a tenir instal·lacions luxoses, habitacions que disposen de tota mena d'accessoris... Però aquest no és el nostre estil"**, explica la Marina.

Tot i això, els preus de El Amanecer són per a famílies prou solvents; les àvies gairebé en cap cas no es poden pagar la seva estança amb els diners que els dona la pensió. A Catalunya, tot i que no es tracta d'un àmbit massa conegut, la geriatria és un camp de forta competència en preus i qualitat dels serveis. Ens explica la Marina que tant l'oferta com la demanda d'aquest sector són molt elevades i que és un mercat a l'alça.

"Ara bé, cal saber que hi ha molta oferta que no cobreix les veritables necessitats de la demanda pel que fa als serveis. Jo crec que nosaltres sí que ho fem. Si una persona no està en el lloc ni en les condicions adequades a la seva malaltia caurà en la depressió. Fins i tot, és un fet que pot ser determinant per escurçar-li la vida", comenta.

L'interès de la Marina pel tracte amb la gent gran li ve des que era una nena, mitjançant les religioses del seu poble que portaven l'asil de la vila. Allà va començar a tenir-hi contacte i va desenvolupar la seva vocació. De ben petita, diu, ja li agradava molt escoltar els avis: **"La font de coneixement que et proporcionen i la necessitat de ser atesos que tenen són molt magnètiques. El contacte amb ells pot ser interessantíssim. Encara que es tracti d'una persona amb demència o deteriorada la gent gran sempre és molt sàvia. Fer costat a algú en la darrera etapa de la seva vida o en estat de dificultat és una experiència humana molt enriquidora."**

Ara ja fa quinze anys que de la seva vocació n'ha fet una professió i, encara millor, que de la seva empresa n'ha fet un servei social.

Marina Fernández - Barcelona (el Barcelonès)